

Jegyzőkönyvi kivonat

A Clevelandi Első Magyar Presbyterián Egyház 1969. évi február 16-án tartott közgyűlése egyhangú határozatával az alábbiakat iktatja jegyzőkönyvébe:

"NT. CSUTOROS ISTVÁN, szeretett lelkipásztorunk 1969. január 12-ével nyugalomba vonult. Ez alkalomból gyülekezetünk közgyűlése jegyzőkönyvében ohajtja megörökíteni egyházközségünk-nél eltöltött 40 évi lelkeszi szolgálatának emlékét; egyben kifejezni a nt. Lelkészpár működése feletti legteljesebb elismerését, irántuk érzett háláját és köszönetét.

Emberöltönyi korszakot jelent egyház-
községünk életében az elmúlt 40 év; és
hogy ezt a "Csutoros-korszakot" a folya-
matos fejlődés és megerősödés korának
nevezhetjük, az elsősorban a Lelkészpár
érdeme, mert ők irányították és hangol-
ták egybe egyházi csoportjaink és a maga is megtapasztalhatta, - korunk
szorgos egységei jóra törekvéseit, őkban is. Most búcsuzáskor kérjük: bo-
vállalták a vezetés felelősségét és a mun-
ka terhének zömét.

Külön ki kell emelnünk, hogy Nagy-
tisztelétű Urunk gyülekezetünkben nem-
csak a hivatását hűen és legszebb érde-
ménnyel betöltő Ige-hirdető, lelki neve
lő volt, hanem annál több, a bölcsőtől
a sírig, kinek-kinek: atyai nevelője
szerető testvére s nem csupán szóban
tanácsadója, de tetteivel segítők
megpróbáltatnak együttérző vigasztaló-
ja és támasza, hűen életteljesen: "Az
ember élete annyit ér amennyit segíte-
ni tud másokon". Ezért nem tudott soha
"nem"-et mondani, felekezeti különb-
ség nélkül - senkinek.

Isten sokra érdemesítette távozó lel-
készt, ezért a gazdasági válságok
és a háborús események során nagy és
nehéz segítő-mentő feladatokat bízott
reá. Hogy ezeknek miként felelt meg,
annak örök bizonyága valósággal le-
gendás híre s jutalma a megsegítettek
hálalimája.

Elengedhetetlenül méltatásához tarto-
zik megemlíteni, hogy nemcsak a lelkek
igaz pásztora és igaz felebarát volt, de
atai örökségének gazdagon gyümöl-
csözőtetője is: hű és igaz magyar. Hitve-
sével együtt palántálták a zsenge gyer-
mek-lelkekbe - s tartották életben a
 felnöttekben a magyarságtudatot és
nemzeti hűséget.

Külön elismerés illeti a Nagytiszte-
letű Asszonyt ifjúságunk nevelő mun-
kájáért, egyházi énekkaraink megszer-
vezéséért és olyan magas művészi szín-
vonalra emeléséért, melynek széleskörű
híre mindannyiunk büszkesége, és ez
az Ő érdeme. Neki köszönhetjük és kö-
szönjük minden egyéb lelkipásztor élet-
társat hűségesen támogató munkásságát.

Nagytisztelétű Urunk tanította ne-
künk, hogy az élet nem csupa öröm, de

sokszor bánatokkal, szomorúsággal
teljes. Hogy tanítása mennyire igaz, azt
magunk is megtapasztalhatta, - korunk
szorgos egységei jóra törekvéseit, őkban is. Most búcsuzáskor kérjük: bo-
vállalták a vezetés felelősségét és a mun-
ka terhének zömét.

Cleveland, 1969. március 26.

Vicze István, Gyülekezeti jegyző

